

Tuần Báo Vô Vi

24 tháng 3 năm 2013

Số 126

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Nhon sinh quang là sao ?
- 2) Hôm nay Bé cảm thấy cô đơn tại sao ?
- 3) Làm sao có được sự ổn định trong nội tâm ?
- 4) Làm sao đạt được đại định ?
- 5) Những người tưởng đến Bé, Bé có cảm nhận được không ?
- 6) Chung vui hòa bình là sao ?
- 7) Tiền tài danh vọng do đâu mà có ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Thấm Thía Quá Bạn Oi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta diu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tàu
Chơn tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chơn tâm thức giác chính mình tự tu.

Lương Sĩ Hằng

Bài thơ trên do đức Thầy cảm tác sau khi đọc the LED Weekly Vol.1- No. 1, để cho bạn đạo cùng nhau hát lên cho vui trước khi sinh hoạt Mục Bé Tám mỗi tuần.

Ngày 23 tháng 5 năm 1995 1) Hỏi : Nhơn sinh quang là sao ? Đáp : Thừa nhơn sinh quang là mọi người đều có sự sáng suốt cảm nhận từ bên ngoài vào trong mà thực hành. Hiểu mới làm, hiểu mới nói. Cơ quan tự động đó nằm trong trung tâm khối óc, người tu thiền hướng thượng bộ óc thanh tịnh và sáng hơn người thường, dễ cảm thức được sự tự nhiên và hồn nhiên của chính mình và vũ trụ quang sau giờ thiền giác. Kệ: Trở về thanh tịnh chẳng mê lầm Thức giác bình tâm hiểu lý thâm Tranh cãi không lời tâm loạn động Làm thính tự tiền tự sư tầm.	Ngày 24 tháng 5 năm 1995 2) Hỏi : Hôm nay Bé cảm thấy cô đơn tại sao ? Đáp : Thừa Bé lúc nào cũng cảm thấy cô đơn, cho nên Bé có cơ hội phục vụ nhơn sinh Bé mới vui, cuộc sống của Bé chỉ có phục vụ mà thôi, ngoài sự phục vụ Bé không biết làm gì hơn, Bé lúc nào cũng dần thân học hỏi để tự hiểu tình thương giữa nhơn sinh và Bé. Kệ: Thực hành tiến tới chẳng mê tin Thực hiện công phu tự sửa mình Giải mở đạo đời trong ý thức Về không thanh nhẹ tự mình mình.
Ngày 25 tháng 5 năm 1995 3) Hỏi : Làm sao có được sự ổn định trong nội tâm ? Đáp : Thừa muốn có sự ổn định trong nội tâm, thì phải tu và tự hiểu được mình đang sống ở cõi tạm, sống với hồn và vía. Mọi sự liên hệ cả cần khôn vũ trụ đều có trật tự, không có sự mất hay còn trong nội tâm thì mới ổn định. Kệ: Chẳng còn lưu luyến cảnh tham tình Thức giác tâm tu tự sửa mình Quy hội chơn hồn tâm chẳng động Tâm tình cởi mở lại càng minh.	Ngày 26 tháng 5 năm 1995 4) Hỏi : Làm sao đạt được đại định ? Đáp : Thừa phải thực hành công phu đứng đắn, dứt bỏ tất cả ý niệm phức tạp trong nội tâm, toàn bộ khối thần kinh đều được thanh diệu, món ăn cho đến hành động đều được đơn giản và thuận chiều tiến hóa của tâm linh thì mới có cơ hội nhập định và tiến tới đại định. Quên mình, hội nhập trong ánh sáng của đại bi mà tiến, tròn đầy hạnh phúc và vui tươi. Kệ: Thanh nhàn tự đạt sống vui tươi Sắc giới phân minh rõ mỗi người Chuyển thức du hồn trong cõi sáng Trăm hoa đua nở trí vui cười.

Ngày 27 tháng 5 năm 1995 5) Hỏi : Những người tưởng đến Bé, Bé có cảm nhận được không ? Đáp : Thưa người nào thành tâm tưởng nhớ đến Bé, Bé đều cảm nhận được rất rõ ràng, Bé tức khắc nhập định hướng tâm về họ, bằng từ trường của Bé sẵn có và cầu xin cho họ tai qua nạn khỏi. Kệ: Hướng tâm về họ khi cần thiết Dù ở xa xôi khắp các miền Hỗ trợ khi cần trong ý tưởng Thành tâm phục vụ tạo thêm hiền.	Ngày 28 tháng 5 năm 1995 6) Hỏi : Chung vui hòa bình là sao ? Đáp : Thưa chung vui hòa bình là mọi người đều sống chung nhau trong một đường hướng xây dựng cho nhau, thì mới gọi là hòa bình được, ngược lại kích bác lẫn nhau thì sẽ không có hòa bình. Người tu thiền thực hành thì lúc nào cũng chung đường tiến hóa của tâm linh. Kệ: Tự mình khai thác rõ hành trình Chung tiến chung hòa khai thác mình Sự thật tâm người ta tự biết Sống hòa vui tịnh rõ chơn tình.
Ngày 22 tháng 5 năm 1995 7) Hỏi : Tiền tài danh vọng do đâu mà có ? Đáp : Thưa tiền tài danh vọng do sự đòi hỏi của đương kim xã hội hình thành, biến thành một tập quán hướng ngoại, quên hồn quên vía, mất căn bản tự nhiên và hồn nhiên của phần hồn trong lúc sơ sanh, tiếp tục đấu tranh, nhưng không biết được đấu tranh để làm gì? Cuối cùng chỉ lãnh khổ trước khi bỏ xác ra đi, giàu sang khi chết chỉ tạo được một đám ma mà thôi. Kệ: Chẳng còn lí luận sang tồi nữa Học khổ học đau tiến bước thừa Nhân quả Trời ban đầy giáo luật Vía hồn học hỏi chuyển thức vừa.	

CÔ GÁI PHÙ SANH

Tình cha huyết mẫu đã cấu thành một hình thù duyên dáng, có tứ chi có khối óc, chịu học chịu tiến, nhiên hậu mới thấy rõ chính thân xác là tạm hành. Một thời gian rồi cũng phải bỏ xác, và hồn vía ra đi học hỏi vô cùng ở bất cứ hoàn cảnh nào đưa đến. Dừng hành trong khả năng của chính mình, nhìn rõ ngoài trong cũng đều là tạm.

Chưa biết yêu lại muốn được yêu, cuối cùng cũng phải buông xuôi theo định luật tiến hóa của Trời Đất đã và đang sắp đặt trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Không bằng lòng cũng phải bằng lòng, từ trước tới thanh, lân la trong tình đời đen bạc, kích động muôn chiều. Học nhin nhục nhiên hậu mới cảm thức được phần hồn đang sống theo quy luật của Trời. Chỉ có tu sửa mới gặt hái được một phần sống động của tâm linh. Tự cảm thức cảnh tạm phù sanh, giữ nguyên lý của Trời Phật đã thành công mà tu tiến. Càng ngày càng phân minh sự mê giác của nội tâm mà tự tu sửa, hướng về hồn vía sẵn có của Trời ban mà hành triền tâm linh, thì mới thấy được sự vô cùng tận của Trời Đất mà tự tu. Phần hồn chịu tu thì mới tiến tới vô cùng diệu thanh của Trời Phật, gọi là Niết Bàn hằng hữu của Trời Phật đã và đang ngự. Nơi đó rất bình đẳng và xây dựng. Cô gái phù sanh lại có cơ hội tiếp thu ánh sáng diệu thanh của Trời Phật mà dừng mãi tu tiến, biến thành sắc đẹp mỹ miều, phù hợp với Đại Bi của Trời Đất mà ổn định muôn đời thanh nhẹ, ban chiếu cho mọi giới mọi nơi khi cần nó. Quán Âm độ hành và cứu rỗi!

TRÍ TÂM

Trí tâm là gốc tích của tâm linh. Nhờ đời động loạn giày xéo thì mới có cơ hội phát triển trí tâm trong sự khó khổ của cuộc đời. Sống trong nghịch cảnh thì mới thức tâm và tự dọn đường tiến hóa. Chịu nhìn

lại cuộc sống tâm linh trong cõi thanh nhẹ mà khơi dậy tình Trời, khao khát trở về Thiên Quốc.

Quốc Hồn đánh thức tâm linh, tự giải thoát phần mê loạn của nội tâm rồi mới phát ra đại nguyện. Sửa mình để tiến hóa, dốc lòng tu tiến thì mới cảm thức được tình Trời hằng hữu trong nội tâm. Nhìn đó mà phát triển luồng điện liên hệ với Trời Đất mà hành sự. Càng hành càng phát triển, tiến thẳng vào điện giới tâm linh mà học hỏi cho đến vô cùng. Trí tâm sẽ không còn dấy động. Tự cảm thức vô sanh bất tử, dẫn thân độ đời, phát triển tâm từ bi hòa hợp với Đại Bi thanh diệu của Trời Phật mà tận độ quần sanh. Ý thiên lành giao cảm nơi nơi, nhập vào giảng mối của Trời Phật mà phát triển nơi cõi Đại La. Tự cảm thức nguyên lý vô cùng và thanh tịnh, tiến tới đại giác, giác tha trong ba cõi: Thiên, Địa, Nhơn, liên tục hành sự trong nhiều kiếp.

Sự trong lành là chìa khóa của tâm linh. Hành trình thu ngắn, chơn lý sinh tồn, vô sanh không tranh chấp. Nghe được và hiểu được mới gọi là văn minh, văn là nghe mà minh được là hiểu. Nó cũng gọi là giống Bích Ngọc, con cưng của Trời. Đứng cũng tịnh, đi cũng tịnh, ngồi cũng tịnh, nói năng tâm vẫn tịnh, triền miên sống trong thanh tịnh và sáng suốt. Làm như không làm, mới xứng với tình Trời mà hành sự. Chơn lý không dư không thiếu, tròn trịa như hòn bi lăn chuyển từ trước tới thanh. Khi nhập vào Tam Thanh Thiên Giới sẽ không còn tội phước, trí tâm toàn giác toàn thanh, qua cơn điều luyện của Trời Đất. Quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng, tức là trở về với thực chất vô sanh thanh nhẹ của hành giả. Toàn định toàn giác, vô cùng giao cảm vạn linh bằng từ quang đạt được, sẽ không còn tranh chấp và lý luận sai lầm nữa. Cầm mầm tự tu là chiều hướng hội nhập với đại thanh tịnh mà tu.

(còn tiếp)

(Nguyên Lý Tận Độ -- 1997)

Vấn Đạo trong tuần lễ: 2 - 7 -1995

Bạn đạo Montreal

Hỏi: Nếu lúc thiên đã có sư phụ luôn luôn sát cánh với hành giả sao ông Tám còn phải đi bộ từ Chợ Lớn tới Đa Kao để gặp Ông Tư ? Vậy Sư phụ đó là ai ?

Đáp: Đó chứng minh luồng điện của sư phụ luôn luôn quang chiếu cho nên càng ngày càng thấy gần và thương nhớ nhau. Càng nhớ luồng điện lại càng thăng hoa. Chứng minh có thần giao cách cảm. Người tu làm Pháp Luân Thường Chuyển, tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư, thì luồng điện của chính mình và từ quang của sư phụ không bao giờ xa cách hết. Sư phụ là ánh sáng vô cùng ân độ. Càng tu sẽ càng cảm thấy sự lớn rộng của Trời Đất và gần gũi với đại thanh tịnh là vậy. Mất lúc nào cũng sáng tươi, không dấy bận và lo âu. Kinh có câu: Pháp Luân Thường Chuyển huệ tâm khai là vậy.

Sydney, Australia - Bác VND

Hỏi: Khi bàn luận về câu hỏi " Có gì quan trọng hơn cái chết? ". Bác VND muốn hỏi Thầy một trạng thái sau đây:

" Khi đang ngủ sắp tới giờ thiên bỗng nhiên con cảm thấy có 1 ngón tay cái và ngón trỏ banh miệng con ra. Nghĩ là tà ma nên con nghĩ tới Chúa và Đức Mẹ vì con đạo Thiên Chúa. Vừa lúc ấy con có cảm giác tê rần toàn thân (giống như ngồi thiền mà bị tê chân). Con thấy có nhiều hạt tròn nhỏ vô đầy mình từ đầu xuống tới chân, những hạt ấy đi tới đâu con cảm thấy hết tê tới đó. Và con lại trông thấy xác của con trong lúc con đang ngủ. Thưa Thầy cho con biết hiện tượng đó là gì ? "

Đáp: Đó là vía nhẹ, xuất khỏi thể xác, cảm thấy hà sa điện quang trong tiểu thiên địa. An tâm tiếp tục làm Pháp Luân Thường Chuyển tương lai sẽ tốt.

Paris, France - Tse HOUI LAN

Hỏi: Khi con thức dậy vào lúc 2, 3 giờ sáng, con thấy một luồng điện màu xanh lá cây chung quanh mình con và ở dưới đất chung quanh con. Con đã thấy như vậy 2 lần. Con kính xin thầy cho con biết đó là hiện tượng gì ?

Đáp: Đó là nhờ Pháp Soi Hồn, luồng điện đã tụ ngay trung tim chân mày, có thể thấy màu xanh khi nhắm mắt. Nếu mở mắt thấy, có khi mặc quần áo bằng vải nylon hay polyester có thể phản chiếu lại ánh sáng màu xanh. Khi thiền xong, chà tay trên đùi cũng thấy ánh sáng màu xanh như vậy. Chứng minh luồng điện của cơ thể phát triển, không cần lưu ý và lo nghĩ.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 25 tháng 1 năm 1975

Minh tình thể cảnh tâm quy đạo
Sáng suốt quy y tiến thẳng vào
Nội tạng hoành hành ta tự chủ
Sửa sai chánh giác chuyển ra vào

Cơ tầng phần thấp phần cao
Nơi nào cũng thể ra vào sửa sai
Không nên đóng kín tự đầy
Công khai cởi mở ngày ngày sửa tâm
Thực hành pháp lí tự tâm
Con đường chơn đạo thâm tâm tiến hòa
Thiên tình vắng cảm tưởng xa
Đâu dè nó ở tâm ta hoài hoài
Quy nguyên ý thức sửa sai
Thực hành hóa giải thân ngài mới yên
Thiên tình chẳng phải của riêng
Tiến lên chung hưởng tiền duyên chuyển hành
Thanh cao sáng suốt đạt thành
Chơn hơn chánh điện tự hành tự qua
Diễn thanh tiếp diễn Di đà
Giúp người tại thế tiến hòa thiên không
Bình tâm chuyển diễn một vòng
Động tâm thanh diễn khó tòng diễn quang
Khai tâm diễn giới vui bàn
Thiên đàng thẳng cảnh sẵn đàng ta đi
Tiến lên hợp thức hợp thì
Chơn hơn chơn cảnh quy y chơn tình.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam
Minh Giải: Lương Sĩ Hằng

Hồi Mười Một (tiếp theo)

ĐẠO CUNG NGỌC HƯ LẦN THỨ BA NGHE ĐỨC
NGUYÊN THỦY THIÊN TÔN THUYẾT PHÁP CÙNG
LẠY CHÀO ĐỨC HUYỀN HUYỀN THƯỢNG NHÂN

...

Chương 19: Không hai cửa (bất nhị môn)

Đạo lớn không có “thân” và “sơ”, tất cả chúng sinh đều bình đẳng. Thấy kẻ có tính lành thì giúp tính lành của họ phát triển; kẻ có tính đạo, giúp họ tiến bộ về đạo, nếu như còn tâm phân biệt chọn lựa thì gọi là “nhị môn” tức hai cửa. Phân biệt cửa này cửa nọ là tự giam mình trong nhà ngục; phải chí công vô tư thẳng tiến thiên đường. (51)

Chương 20: Không được giết chóc (bất sát)

Kẻ học đạo điều cần nhất là phải hết sức thận trọng không được nuôi ý tưởng chém giết trong đầu, tất cả chúng sinh đều ham sống sợ chết, mạng sống của ta tức là mạng sống của người, không được coi thường mạng sống của muôn loài, để rồi sinh tâm thèm khát giết hại cùng ăn thịt chúng. Phải có lòng trắc ẩn, luôn luôn nghĩ tới sự sợ hãi của chúng lúc bị cắt cổ, thọc tiết mà không nỡ ăn thịt chúng để chúng tỏ hạnh từ bi. (52)

Chương 21: Vắng vẻ trong sáng (thanh tĩnh)

Kẻ học đạo lấy sự thanh tĩnh là đầu, tĩnh tâm bớt lo nghĩ, ca ngợi hư vô. Coi tà đạo là kẻ thù, tránh xa ái dục như tránh mùi xú uế, trừ sạch mọi gốc rễ phiền não, dứt duyên thân ái, biến dục tối tăm, tự đắc sự thanh tĩnh (53). Như hoa sen trong trắng mọc trong bùn, hiền ngang vượt lên trên nước chẳng chịu ô nhiễm, ngũ tạng sạch trong, thượng trung hạ đơn

điền đẹp đẽ, làm bạn láng giềng với Thánh Phật Tiên. (54)

Chương 22: Lòng tin (tín tâm)

Pháp đại thừa có thể vượt “tam giới” tức ba cõi, dùng lòng tin để mở đường giác ngộ, tin đạo thì được cứu độ, trời với người giữ chữ tín không để mất, như xe tới giờ khởi hành, cuối cùng sẽ tới trạm. Tất cả Tiên Thánh đều đạt lòng tin sâu xa vào Đạo Lớn, chăm chỉ công phu không trễ nải cho nên được chứng quả thành đạo, vì kẻ nào có đức tin quý báu, kẻ đó đắc đạo. (55)

Chương 23: Lòng thương xót (từ bi)

Muôn loài chúng sinh lấy lòng từ bi làm gốc, coi mọi vật ngang hàng không nỡ làm hại, coi sự hoạn nạn của muôn loài như của chính ta mà phát nguyện cứu giúp nâng đỡ để được sống đời sống an lạc. Tất cả chúng sinh vì ngu muội cho nên mắc phải muôn ngàn tội lỗi khổ đau, bởi vậy phải dùng chân lý cứu độ để giữ mãi tâm từ bi, tự đạt thành lẽ đạo vô thượng.

Chương 24: Muôn pháp quay về một mối (vạn pháp quy nhất)

Muôn ngàn sông lạch đều đổ về biển, ức triệu pháp môn đều quy về đạo. Chúng sinh chấp trước nên tự sinh tâm phân biệt bởi vậy mới bị đọa xuống cõi sắc dục. Cho nên phải thông suốt lẽ đạo, một hiểu thấu

đạt muôn ý nghĩa; không người không ta, không sinh không diệt. (56)

Chương 25: Dứt như bản (đoạn uế trước)

Tất cả chúng sinh đều từ chốn dơ dáy mà ra, lúc sinh ra lặn lội trong biển máu; khi sống tới lui chốn ô trược, khi chết thể xác thối nát. Nên muốn trong sạch hãy tin ta mà bớt nói năng để khỏi nhiễm chấp (57), dứt hẳn được sự nghĩ ngợi bầy bạ tức là vượt khỏi sóng nhớ, vào được cửa pháp của ta, không đến không đi vĩnh viễn tránh thoát luân hồi. (58)

Chương 26: Rửa lòng (tẩy tâm)

Vì lục căn không sạch nên phải tẩy rửa lòng mình, lòng không còn bụi bặm tự nhiên không còn dính như bản. Cho nên tâm là chúa tể của lục căn, thống ngự tất cả, khiến được tâm chịu hàng phục như chế ngự được mãnh hổ. Tâm cũng có thể giống như mãnh hổ xông chuồng quay lại cắn xé thân ta nên phải nhớ kĩ! nhớ kĩ! chẳng thể lơ là. (59)

Chương 27: Chứng nghiệm chân tâm (chứng nhận)

Kẻ học đạo phải trông vắng rỗng rang mới dung chứa nổi sự sai quấy của người, cứu nguy giúp khốn, từ bi hi xả với muôn loài, diệt trừ mọi ý nghĩ độc ác. Coi tất cả chúng sinh là thân thuộc, thấy kẻ đói rét phải cho cơm áo; thấy kẻ bệnh tật phải tặng thuốc thang; gặp kẻ thù phải tha thứ. Tâm từ bi như vậy quả là vô lượng, kiếp này lẫn kiếp sau đều được chứng hạnh quả chân nhân. (60)

LỜI ÔNG TÁM GIẢNG

(51) Cũng như các bạn thấy, sáng mai hay là hồi chiều này có những luồng điện, các bạn thấy rõ chân và giả, một luồng điện phục vụ tùy theo trình độ, trình độ nào Ngài cũng chăm và mở, chăm và mở, không có chê và không có bỏ, thấy rõ chưa? Một cửa đạo tiến hóa mà thôi. Cho nên các bạn đã nếm qua những cái mùi đó và chứng nghiệm. Cũng như trình độ của Ngọc, làm sao có thể trả lời lưu loát những câu các bạn hỏi và minh luận được cho các bạn thấy, có phải điển không? Sự sáng suốt! Cho nên ngày nay chúng ta đang về với sự sáng suốt của chính chúng ta. Chơn hồn chúng ta còn sáng suốt lắm. Càng tu thì chơn hồn chúng ta càng sáng suốt và sẽ hội nhập một ngày nào cần thiết, cho các bạn sử dụng và không bao giờ bỏ các bạn.

(52) Cho nên ông trời đã sắp đặt tất cả các môi trường để gởi con Ngài xuống thế gian sớm thức tâm, kể cả sự ăn uống hành động hằng ngày, đã giáo dục chúng ta rất nhiều. Cho nên hoàn cảnh là ân sư, tôi đã nói các bạn, hoàn cảnh là ân sư, hoàn cảnh của bạn vô ngồi đó chễm chệ ăn trên ngồi trước, ăn nhậu, muốn giết con nào thì giết, hạ lệnh là giết, nhưng mà các bạn giết mà không biết cứu, lúc đó các bạn mới sợ. Khi mà các bạn giết và cứu một lượt, đó là các bạn đã ở trong cái thức của Thượng Đế, lúc đó không sao. Cách Thượng Đế nói: “Giết nó đi!” là Thượng Đế cứu, Thượng Đế cũng nói hung hăng: “Chặt đầu nó, thằng nào phản đạo ta chặt đầu hết” nhưng Ngài cứu, thấy chưa? Cho nên tại sao Ngài lập cái địa ngục làm gì? Lập địa ngục để cứu. Địa ngục là cái chỗ khát khe nứt để cho tội hồn thức tâm và trở về với chính họ. Mà Ngài đặt ai ở đó? Chính là Thượng Đế. Ông Diêm Vương là Thượng Đế ở địa ngục chứ ai nữa, Ngài ở đó Ngài giữ luật, luật Ngài là luật cứu độ, nhưng luật đạo Ngài làm cái gì? Luân hồi Ngài làm cái gì? Ngài hoàn toàn tôn trọng tự do, ý muốn của tội hồn, xin cái gì Ngài cũng cho cái nấy, y theo ý muốn mà thôi. Cho nên ngày hôm nay chúng ta tu ở đây là như ý, chúng ta sửa lại, chúng ta hướng thượng, thì một ngày nào đó chúng ta sẽ hưởng lạc không có bị đau khổ nữa và không có phiền tới Thượng Đế xử tội chúng ta nữa, chúng ta chỉ nhận sự ban ơn của bề trên nên chúng ta chịu tu.

(53) Chúng ta thấy gốc rễ của phiền não, tự ái là tạo phiền não chứ gì, sân si là tạo phiền não chứ gì, chúng ta dứt những cái gốc rễ đó, không có nuôi dưỡng sự tự ái nữa. Cho nên mọi người Vô Vi chúng ta nên hành, chúng ta có thể quy bất cứ lúc nào nhưng mà tâm chúng ta không bị, chúng ta phải học mọi trạng thái, mềm chừng nào thì chúng ta mới được thuộc về điện thanh, càng mềm thì càng thoát nạn, mà càng cứng thì càng gieo nạn không tiến được.

(54) Chúng ta mềm dẻo khai triển trong sáng luồng điện của chúng ta thì ở đâu chúng ta cũng vượt ra khỏi được hết. Nhưng đó là ý lành của bồ tát, bồ tát phải chơi với bồ tát. Cho nên các bạn tu một thời gian rồi mấy cái bạn mà nhậu nhẹt hung dữ hồi xưa tự nhiên nó đi mất à, bây giờ nó chỉ còn những bạn hiền, những bạn mở miệng nói chuyện hiền không, khuyên ta không, mà ta còn chút tự ái nhiều khi giận họ chứ kì thật là các bạn tu rồi bề trên gởi những người hiền “nhắc” là chỉ “kích” các bạn mà thôi. Cho nên các bạn phải biết lấy oán làm ân, họ

chửi các bạn là họ thương các bạn, họ mới “nhắc”, thấy chỗ này!

(55) Chúng ta biết là chúng ta có quê xưa chôn cũ, có nhà cửa, có cha trời, chúng ta phải xây dựng cái đức tin đó để trở về với của cải vô tận sẵn có của chúng ta, hòa tan trong cái hư không đại định, vô hình vô tướng mới không còn nghiệp duyên.

(56) Tâm đạo lúc nào cũng vậy thì không còn sự mê chấp.

(57) Chúng ta nói nhiều chúng ta chấp vào việc này việc kia việc nọ là vì nhiễm chấp.

(58) Khi các bạn ngồi, các bạn cứ giữ thanh tịnh niệm Phật, một thời gian nào đó không còn thấy bạn, không có cái có này nữa, cái có này là cái có của phàm phu, chúng ta không nhận, chúng ta phải về cái “không” thanh tịnh. Nhiều bạn đã đạt được, ngồi, vô, nhắm mắt và đi lên, cái đó là đại phước đức, nên tận hưởng cái hạnh phúc đó.

(Cười...) Sách nào cũng có hết, hỏi “Thiên Đường Du Ký”? Có! Nó biết chứ, biết Thiên Đường Du Ký không à, chi tiết chưa bao giờ biết, không thèm đọc. Siêu khoa học! Đây rồi lần lần tôi dẫn

giải. Siêu khoa học! Nhiều người đọc đi đọc lại, họ giữ trên đầu giường đọc hoài, họ tu tinh tấn lắm. Lao động khổ cực về thấp cái đèn bạch lạp đọc, đọc một chút thôi rồi đi ngủ. Mỗi ngày biết đọc một chút thôi, một chương thôi, cũng là đủ thức tâm, 49 chương kinh này, mỗi ngày chỉ đọc một chương, ông trời nói mà, ông trời thiết à, không phải lời thôi đâu.

(59) Tại sao chúng ta phải niệm Phật? Niệm Phật để không chế cái tâm, trụ tâm thì không có bao giờ bị lường gạt bởi mãnh hổ nữa, làm sao xé cái xác của bạn được khi mà cái tà dục mà các bạn nuôi dưỡng đó, là cái thân xác của các bạn sẽ tiêu lần lần, nó xé lần lần các bạn không hay. Mỗi đêm mỗi dục chả còn sống nữa, chả có còn thể xác này nữa. Cho nên chúng ta niệm Phật, không nên lơ là, thấy đây là một phương thuốc cứu chữa tâm thân.

(60) Chúng ta là người học đạo mà biết giải tỏa những sự có thể xô lấn tâm thức của chúng ta thì con đường đạo tiến rất nhanh và sẽ cởi mở, không còn sự phiền muộn sai quấy trong nội tâm nữa.

(còn tiếp)

